

(Kort bemærkning).

Hilmar Baunsgaard: Jeg har før over for statsministeren givet udtryk for, at jeg var enig i, at når vi diskuterede over for offentligheden, skulle procedurereglerne ikke tælle så forfærdelig meget. Det skal de til gengæld, når vi diskuterer det i salen, for det er afgørende for, om der kan arbejdes i dette ting, eller der ikke kan.

Må jeg så ikke bede statsministeren om enten at holde op med den leg, han er begyndt på med at sige, at socialdemokratiet havde samme ret som de fire andre partier, eller også kontant besvare de spørgsmål, jeg nu stiller ham.

Selvfølgelig var der ligestilling mellem alle partier, men havde økonomiministeren overhovedet ikke orienteret statsministeren, inden han fredag aften afsluttede katalogarbejdet — for at tale statsministerens sprog? Var statsministeren overhovedet ikke orienteret? Hvis statsministeren var orienteret, må jeg så spørge: hvordan går det da til, at det ikke er socialdemokratiet, men regeringens økonomiudvalg med økonomiministeren som formand og statsministeren som medlem, der kasserer resultatet? Hvordan går det til? Jeg tror, det er på tide, at statsministeren gør sig klart, at når jeg før talte om tillid, så er det dette, det drejer sig om. Her er nøglen til forståelse. Om nøglen drejes om nu eller ikke afhænger af statsministerens svar.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen: Statsministeren stillede mig et kontant spørgsmål, og jeg skal give et kontant svar. Selvfølgelig ønsker det konservative folkeparti at medvirke til besparelser. Det har vi hele tiden ønsket, og vi gør det også i dag, hvor der er betydelig forskel imellem regeringens og oppositionens opfattelse med hensyn til finansloven. Det viser i sig selv, at vi ønsker besparelser.

Så må jeg sige til statsministeren, at dette ordvalg „katalog“ kan ikke bruges. Situationen var ikke den, at de enkelte repræsentanter for grupperne kunne gå til deres grupper og spørge, om de ville kassere en eller anden enkelthed. Det havde økonomi- og budgetministeren selv forhindret os i ved at sige, at det var en helhed, vi skulle sige ja eller nej til. Det blev også sagt i udvalget forleden

dag, så den fremstilling kan statsministeren ikke komme med, at vi hver for sig kunne pille noget ud. Hvis det skulle være en leg, hvor hvert parti skulle kunne tage to forslag ud, skulle det nok blive et godt besparelseresultat, der blev tilbage. Det ville jo være umuligt, og derfor måtte fremgangsmåden være den anden.

Så blot en bemærkning til hr. Orla Møller, hvis ledelse af dette arbejde jeg har været glad for. Jeg tror, at også hr. Orla Møller, der ikke var medlem af det snævre udvalg, men var medlem af 17 mands udvalget, anbefalede, at vi alle i grupperne gik ind for forslaget som helhed. Han anbefalede. Det fremgik af det pressemøde, hvori hr. Orla Møller deltog, og hvori han meddelte, at der var givet tilslutning til det forslag, som økonomi- og budgetministeren havde forelagt i udvalget. Det fremgik meget klart af det pressemøde, som hr. Orla Møller selv inviterede til. Jeg går ud fra, at hr. Orla Møller ligesom hr. Lysholt Hansen vedstår, at de gik ind for forslaget som helhed, ellers vil jeg blive meget overrasket.

Tredje næstformand (From): Hr. Orla Møller har ordet for en kort bemærkning, og så henstiller jeg, at de korte bemærkninger er slut.

Orla Møller: Jeg var i den situation, at jeg i modsætning til de 6 ud af de 7 havde betydelig mere information om det materiale, man arbejdede med. Derfor vil jeg gerne over for hr. Ninn-Hansens sidste bemærkninger sige, at for mit vedkommende var der ikke spor tvivl om, at jeg kunne være gået ind for det forslag ligesom de to, der i øvrigt havde siddet i udvalget. Men jeg gentager, at ved den pressekonference, vi havde, og i det hele taget ved mødets ledelse var situationen den — og det er stadig væk min overbevisning — at det ville have været fuldstændig urimeligt så at sige at knække ryggen på dem, der ikke havde tilstrækkeligt kendskab til forslaget til at kunne gå ind for det. Det er ikke rimeligt heller at bringe den debat frem her, hvor jeg er afskåret fra at sige noget som helst om, hvilke bemærkninger der faldt i denne anledning. Jeg er stadig væk af den opfattelse, at de, der sad som gidslerne i dette 17 mands udvalg, var afskåret fra at tage en reel stilling,